

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Iulia Sîrcu,
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Gheorghii Dudoglo,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Gheorghii
Dudoglo împotriva filialei Întreprinderii de Stat Organizația Concertistică și de
Impresariat „Moldova-Concert” din Comrat cu privire la anularea ordinului de
concediere, restabilirea în aceeași funcție, încasarea salariului pentru perioada de
absență forțată și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din data de 25 octombrie 2017, prin
care s-a respins apelul declarat de către Gheorghii Dudoglo, s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Comrat (sediul Comrat) din data de 11 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 24 septembrie 2014, Gheorghii Dudoglo s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată, ulterior completată, împotriva filialei ÎS OCI „Moldova-Concert” din
Comrat cu privire la anularea ordinului de concediere nr.74 din 10 septembrie
2014, restabilirea în aceeași funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență
forțată și repararea prejudiciului moral echivalent a 3 salarii medii (f.d. 1, 18-19,
20-21, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la 10 septembrie 2014, prin
ordinul nr.47 emis de filiala ÎS OCI „Moldova-Concert” din Comrat, i-a fost
aplicată sancțiunea disciplinară eliberare din funcție, în baza art.86, alin.(1), lit. h)
Codul muncii. Reclamantul menționează că temei pentru concedierea sa au fost
raportul prezentat de dirijorul ansamblului „Cadînja” Petru Cazanji din 29 august
2014 și actele cu privire la lipsa de la serviciu nr.14 din 29 august 2014 și nr.16 din
30 august 2014. Prin aceste acte se susține că a lipsit de la serviciu fără a înștiința
dirijorul și administrația. Reclamantul susține că la, 27 august 2014, a întreprins
încercări de a înmâna conducerii cererea sa cu privire la acordarea concediului din

cont propriu pe 2 zile și anume în zilele 29-30 august 2014, în legătură cu plecarea sa în s. Cișmichioi, r-nul Vulcănești la hramul satului, unde era invitat ca lucrător al culturii, om emerit. Administrația nu era la serviciu, deoarece era zi de sărbătoare. Astfel, a expediat cererea prin intermediul oficiului poștal, care din motive ce nu depind de el, a parvenit la filiala ÎS OCI „Moldova-Concert” din Comrat la 01 septembrie 2014, când el deja revenise din s. Cișmichioi, r-nul Vulcănești. Reclamatul susține că eronat a fost eliberat din funcție, ori pe data de 29, 30 august 2014 el a fost plecat în s. Cișmichioi, r-nul Vulcănești pentru a-și îndeplini datoria profesională, adică din cont propriu a realizat și a efectuat sarcinile asumate ca lucrător al culturii. Astfel, concedierea sa în baza art.86, alin.(1), lit. h) Codul muncii este o răzbunare a conducerii.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat (sediul Comrat) din 11 iulie 2017 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către Gheorghi Dudoglo împotriva filialei întreprinderii de Stat „Moldova-Concert” cu privire la anularea ordinului directorului filialei Comrat ÎS „Moldova-Concert” Deceva E.S. nr.47 din 10.09.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, restabilirea în aceeași funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată, precum și cu privire la încasarea compensației bănești ca o reparație morală (f.d. 236, f.d. 245-247, vol. II)

Prin decizia Curții de Apel Comrat din data de 25 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de Gheorghi Dudoglo, menținută hotărârea Judecătoriei Comrat (sediul Comrat) din data de 11 iulie 2017 (f.d. 47, 53-64, vol. II).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 24 ianuarie 2018 Gheorghi Dudoglo a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 92-93, vol. II)

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material. Instanța de apel nu a luat în considerație că nu a absentat fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive, ci doar 2 ore 50 minute, deoarece zilele de 29,30 august 2014 au căzut în zi de sărbătoare și zi liberă și anume sâmbătă. Prin urmare, concedierea sa nu cade sub incidența art.86, alin.(1), lit. h) Codul muncii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 25 octombrie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 23 noiembrie 2017, recepționată de recurent la 29 noiembrie 2017, conform avizului de recepție (f.d. 70, vol. I).

În aceste circumstanțe recursul, depus de Gheorghi Dudoglo la 24 martie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Gheorghi Dudoglo, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Gheorghi Dudoglo indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.(1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către Gheorghi Dudoglo asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Gheorghii Dudoglo și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gheorghii Dudoglo inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Gheorghii Dudoglo, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecători

Galina Stratulat

Ion Druță